

Lovtidende A

2021

Udgivet den 1. december 2021

30. november 2021.

Nr. 2191.

Lov om gennemførelse af protokol til ændring af dobbeltskatningsoverenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Bestemmelserne i protokol af 1. oktober 2020 til ændring af overenskomsten af 22. november 1995 mellem Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland til undgåelse af dobbeltskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter og for så vidt angår skatter i boer, af arv og af gave samt vedrørende bistand i skattesager gælder her i landet, jf. bilag 1.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Amalienborg, den 30. november 2021

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Morten Bødskov

Bilag 1

Protokol til ændring af overenskomsten af 22. november 1995 mellem
Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland
til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter
og for så vidt angår skatter i boer, af arv og af gave samt vedrørende bistand i skattesager
(Dansk-Tysk skatte-overenskomst)

Kongeriget Danmark
og
Forbundsrepublikken Tyskland

der ønsker at indgå en protokol til ændring af overenskomsten af 22. november 1995 mellem Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter og for så vidt angår skatter i boer, af arv og af gave samt vedrørende bistand i skattesager (Dansk-Tysk skatte-overenskomst) (herefter omtalt som ”overenskomsten”),

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Titlen affattes således:

”Overenskomst
mellem
Kongeriget Danmark
og
Forbundsrepublikken Tyskland
til ophævelse af dobbeltbeskatning
for så vidt angår indkomst- og formueskatter
såvel som skatter på boer, arv og gave
og til forhindring af skatteunddragelse og -omgåelse”.

Artikel 2

Præambelen affattes således:

Kongeriget Danmark
og
Forbundsrepublikken Tyskland

der ønsker yderligere at udvikle deres økonomiske forbindelser og at styrke deres samarbejde om skatteforhold,

der har til hensigt at ophæve dobbeltbeskatning for så vidt angår skatterne, som er omfattet af denne overenskomst, uden at skabe muligheder for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller -omgåelse (herunder gennem utilsigtet anvendelse af skatteaftaler med henblik på at opnå de lempelser, som denne overenskomst giver adgang til, til indirekte fordel for personer, som er hjemmehørende i tredjelande),

er blevet enige om følgende:”

Artikel 3

Artikel 1 ophæves.

Artikel 4

Artikel 2, stykke 3, affattes således:

“3. Overenskomsten finder endvidere anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for undertegnelsen af overenskomsten pålignes som tillæg til, eller i stedet for, de eksisterende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres skattelove.”

Artikel 5

1. Artikel 3, stykke 1, litra b, affattes således:

“b) udtrykket “Forbundsrepublikken Tyskland” omfatter i geografisk forstand Forbundsrepublikken Tysklands territorium såvel som det område på havbunden, der grænser op til territorialfarvandet, samt dette områdes undergrund og overliggende vande, inden for hvilket Forbundsrepublikken Tyskland udøver suverænitetsrettigheder eller jurisdiktion i overensstemmelse med folkeretten og sin nationale lovgivning med henblik på efterforskning, udnyttelse, bevaring og udvikling af levende eller ikke-levende naturressourcer eller med henblik på energiproduktion fra vedvarende energikilder; ”.

2. Artikel 3, stykke 2, affattes således:

“2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove går forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.”

Artikel 6

Artikel 4, stykke 1, litra a, affattes således:

”a) for så vidt angår indkomst- og formueskatter, enhver person som efter lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat eller af formue beroende dér; ”.

Artikel 7

Artikel 7 affattes således:

”Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste, der henføres til det faste driftssted efter bestemmelserne i stykke 2, beskattes i den anden stat.

2. Ved anvendelsen af denne artikel og artikel 24 er den fortjeneste, som i hver kontraherende stat kan henføres til det faste driftssted som nævnt i stykke 1, den fortjeneste, som det især i sine forbindelser med andre dele af foretagendet kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, i betragtning af de udførte funktioner, de anvendte aktiver og de risici, som foretagendet har påtaget sig gennem det faste driftssted og gennem andre dele af foretagendet.

3. Hvis en kontraherende stat i medfør af stykke 2 justerer den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted tilhørende et foretagende i en af de kontraherende stater, og i overensstemmelse hermed beskatter foretagendets fortjeneste, som er blevet beskattet i den anden stat, skal denne anden stat foretage en passende regulering i det omfang, det er nødvendigt for at undgå dobbeltbeskatning af fortjenesten, hvis den er enig i den regulering, der er foretaget af den førstnævnte stat; hvis den anden kontraherende stat ikke er enig, skal de kontraherende stater søge at ophæve enhver dobbeltbeskatning, der er et resultat heraf, gennem gensidig aftale.

4. Hvis fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, berøres bestemmelserne i disse artikler ikke af bestemmelserne i denne artikel.”

Artikel 8

1. Artikel 14 ophæves.

2. I artikel 6, stykke 3, udgår ordene “, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv”.

3. Artikel 10, stykke 6, affattes således:

“6. Bestemmelserne i stykke 1 til 3 og 5 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, i hvilken det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.”

4. I artikel 10, stykke 7, udgår ordene “ eller et fast sted”.

5. Artikel 11, stykke 3, affattes således:

“3. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de udbetalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.”

6. Artikel 12, stykke 3, affattes således:

“3. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.”

7. Artikel 13, stykke 2, affattes således:

”2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i denne anden stat.”

8. I artikel 15, stykke 2, litra c, udgår ordene “ eller et fast sted”.

9. I artikel 17, stykke 1 og 2, udgår henholdsvis komma og henvisning til ”14”.

10. Artikel 21, stykke 2, affattes således:

”2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse for indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 3, stykke 1, litra f, hvis indkomstens modtager, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.”

11. I artikel 22, stykke 2, udgår ordene ” eller rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat.”.

12. Artikel 23, stykke 1, affattes således:

”1. Uanset bestemmelserne i artikel 5 anses en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udøver virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter i den anden kontraherende stat, for med hensyn til denne virksomhed at udøve virksomhed i denne anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted.”

13. Artikel 25, stykke 2, affattes således:

”2. Et foretagendes rørlige formue, som udgør en del af dødsboet efter, eller en del af en gave ydet af, en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udgør erhvervsformuen i et fast driftssted beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.”

14. Artikel 28, stykke 2, affattes således:

”2. Medmindre bestemmelserne i stykke 1 medfører andet, skal gæld, der er knyttet til et fast driftssted som nævnt i artikel 25, stykke 2, fradrages i værdien af det faste driftssted.”

Artikel 9

Artikel 8, stykke 5, ophæves.

Artikel 10

Artikel 10, stykke 3, 2. punktum, ophæves.

Artikel 11

Artikel 13, stykke 3, 3. punktum, ophæves.

Artikel 12

Artikel 15, stykke 3, 2. punktum, ophæves.